

การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

The Study of Creative Thai Language Writing Ability of First-Year Student the Melodic Approach

วิภาวณีย์ สาระทรัพย์¹
Wipawan Sarasup¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี โดยให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 49 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ขั้นตอนแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี เฉลี่ย 22.55 คิดเป็นร้อยละ 75.17 ของคะแนนเต็มทั้งหมด 30 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.48 และมีนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านตัวผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.44) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.61) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ทักษะการเขียน

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University

Abstract

The objectives of the present research study were 1) to study first year students' creative Thai language writing ability through the use of Melodic Approach so that the students made a mean score of 70% of the full marks or better, and at least 70% of the group passed the criterion and 2) to study the students' satisfaction with learning activities through the use of Melodic Approach. The target group consisted of 49 first year students in the 2 semester, academic year 2020 The research model is a single group pre-experimental design, with a one-shot case study. Tools used research consist of 1) Lesson Plan method, with a duration of 12 hours, 2) an essay type of learning achievement test on Thai language creative writing ability and 3) students' satisfaction towards the learning teaching model Melodic Approach. Data analysis was done by finding the mean, standing deviation and percentage.

The research results found that

1) The students made an average of 22.55 equaling to 75.17 percent of the full marks on creative Thai language writing ability, There were a total of 37 students which passed, equaling to 75.51 percent passed the passing criterion of 70% which is higher than the prescribed criterion of 70% ; and 2. The students, as a whole, expressed a "highest" level of satisfaction with learning activities based on the Melodic Approach ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.67) and when considering each aspect found that the aspect with the highest average score is teacher, ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.44) learning activities ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.61) with the lowest score is teaching material at a high level ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.81)

Keywords: Creative thai language writing ability, melodic approach, writing skill

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เดิมคือวิทยาลัยครูสุรินทร์ ได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2516 ในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม "สถาบันราชภัฏ" แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศ 36 แห่ง เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 และได้จัดตั้งเป็นสถาบันราชภัฏสุรินทร์ แทนวิทยาลัยครูสุรินทร์ ตาม

พระราชบัญญัติสถาบัน ราชภัฏ พ.ศ. 2538 ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538 และได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีส่วนราชการที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 6 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai for Communication รหัส 1501103 เป็นรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติ โดยเฉพาะการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการสื่อสารในด้านหลักภาษาไทย การฟัง ดู พูด การอ่าน รวมทั้งการเขียนซึ่งการเขียนเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญมากเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2540) ได้กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า “การเขียนเป็นทักษะที่สื่อสารได้ผ่านกาลเวลา และสถานที่โดยที่เป็นเครื่องมื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความต้องการของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สามารถใช้บันทึกประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิวัฒนาการของสังคมและวิทยาการในแขนงต่าง ๆ หน้าที่ทางการเขียนจึงมีนัยทั้งอดีต ปัจจุบันและอนาคต การเขียนจึงมีความเป็นอมตะที่มีความเป็นสากล”

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai for Communication รหัส 1501103 โดยเฉพาะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ซึ่งยากกว่าการฟัง การพูด และการอ่านเพราะผู้เขียนต้องมีความรู้ดี รู้จักคำศัพท์มาก มีความสามารถในการสังเคราะห์เรียบเรียงถ้อยคำทุกประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายได้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่นอกจากจะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจแล้วจะต้องมีศิลปะในการเขียนด้วย กล่าวคือ มีกลวิธีในการเขียน รู้จักถ่ายทอดความคิดจินตนาการและภาษาได้สละสลวยประทับใจผู้อ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีจุดหมายเพื่อพัฒนาการ

เรียนรู้ทางด้านความคิด ความรู้สึก และการกระทำ รวมทั้งส่งเสริมสติปัญญาของมนุษย์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์เปิดโอกาสให้ผู้เขียนได้แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาเป็นถ้อยคำ เสริมสร้างทักษะการเขียนพร้อมกับเสริมสร้างความคิดจินตนาการ ความมั่นใจในการใช้ภาษา และส่งเสริมให้ผู้เขียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เนื่องจากผู้เขียนได้แสดงออกทางความคิดอย่างอิสระและได้เขียนในสิ่งที่ตนสนใจอย่างแท้จริง นอกจากนี้ที่ทักษะการเขียน และทักษะความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีความสำคัญจำเป็น และเป็นทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคตใหม่หรือทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีอย่างไรก็ตาม แม้จะเป็นที่ตระหนักว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีความสำคัญจำเป็น ที่นักศึกษาควรได้รับการฝึกฝน แต่จากสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศไทยพบว่าการสอนทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ยังถือว่าเป็นเรื่องยากและมีอุปสรรคหลายอย่าง ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพราะมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับระดับสติปัญญาหรือการพัฒนาด้านวิชาการมากกว่าความคิดสร้างสรรค์ จึงส่งผลให้การสอนเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือให้ความสำคัญเท่าที่ควรจะเป็น พเยาว์ ทักษิณ (2523) นอกจากนี้ยังเน้นผลงานที่ยึดความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษามากเกินไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ค่อยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ ในทางตรงกันข้ามกลับส่งผลให้ขาดความมั่นใจในความรู้ ความคิด ไม่กล้าแสดงออก เพราะขาดการกระตุ้นทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์และขาดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมที่จะสร้างความสนใจและความคิดของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนโดยรู้สึกว่าการเขียนเป็นเรื่องที่ยาก

และเป้าหมายในที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยมาตรฐานสากลที่ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai for Communication รหัส 1501103 มาอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai for Communication รหัส 1501103 พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนภาษาไทย เป็นทักษะที่นักศึกษาประสบปัญหามากที่สุด ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนงานวิชาการทางภาษาไทยไม่สอดคล้องกับสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด การใช้รูปคำไม่ถูกต้อง การเขียนประโยคมีความหมายไม่ชัดเจน การเขียนตกหล่น สาเหตุของปัญหาดังกล่าวคือ นักศึกษาขาดทักษะการเขียน ขาดความคิดสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การเขียน ขาดความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์ ขาดทักษะในการเขียนประโยค ขาดความเข้าใจในการใช้คำชนิดต่าง ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้นักศึกษาไม่มีแรงจูงใจในการเขียนไทย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนภาษาไทยโดยมองว่าเป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อหน่าย (ศิริประภา ลั่นตะวงค์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย สัมภาษณ์ 9 พฤศจิกายน 2563)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์และส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความผ่อนคลาย อันจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

ตามแนวคิดของ Cranmer and Laroy (1992) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ดนตรีและเพลงในกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1) Introduction Step ขั้นที่ 2) Thinking Practice Step ขั้นที่ 3) Writing Step ขั้นที่ 4) Sharing Step เสียงของดนตรีและเพลงช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความผ่อนคลาย มีความสุขในการเรียน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถจินตนาการได้อย่างอิสระ นักศึกษาจึงสามารถเขียนออกมาได้อย่างอิสระ และสร้างสรรค์ได้ เมื่อนักศึกษารู้สึกผ่อนคลายขณะเขียนจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงบวกและเกิดความพึงพอใจต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ต่อบรรยากาศในชั้นเรียน และต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวม สุชาติ คือกซ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี และเมื่อจบภาคการศึกษา คะแนนเฉลี่ยการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนคือ 83.66 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อบรรยากาศในชั้นเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

จะเห็นได้ว่าลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากกิจกรรมดนตรีจะช่วยพัฒนาสมองซีกซ้ายและขวาให้ทำงานอย่างสมดุล

นอกจากนี้ขณะฟังดนตรีนักศึกษาจะรู้สึกผ่อนคลาย ปล่อยความคิดจินตนาการไปตามบทเพลง มีความสุขในการเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้นรูปแบบกลุ่มเดียว เพื่อช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) โดยให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ห้อง 03 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 49 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา

2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี จำนวน 3 แผน 12 ชั่วโมง ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.29-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.20-0.60 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.80 และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ปฐมนิเทศนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

2. ดำเนินการจัดการโดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ที่สร้างขึ้น จำนวน 3 คาบ คาบละ 4 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามตารางสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

3. ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 คาบ เป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด

4. นำแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ให้นักศึกษาทำหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 คาบ เสร็จเรียบร้อยแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของศึกษา

หลังจากใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์กับนักศึกษากลุ่มเป้าหมายแล้ว นำคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ประเมินโดยใช้วิธีรูบรีค สกอร์ (Rubric Score) มารวมกันเป็นคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาแต่ละคน โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อตรวจสอบว่าความสามารถของนักศึกษาถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือนักศึกษามีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ของนักศึกษาทั้งหมด

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากคะแนนที่ได้ แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

จากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบอัตโนมัติ จำนวน 1 ข้อผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางภาพที่ 1

ตาราง 1 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

จำนวน นักศึกษา ทั้งหมด	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ ของนักศึกษา				จำนวนนักศึกษาที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ ที่กำหนดร้อยละ 70			
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	(S.D)	ผ่าน	ร้อยละ	ไม่ผ่าน	ร้อยละ
49	30	22.55	75.17	3.48	37	75.51	12	24.49

จากตารางภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 49 คน มีคะแนนผลการประเมินจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี เฉลี่ย 22.55 คิดเป็นร้อยละ 75.17 ของคะแนนเต็มทั้งหมด 30 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.48 และมีนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดซึ่ง

สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) มีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านตัวผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและการประเมิน ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน สรุปผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรีในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านตัวผู้สอน	4.77	0.44	มากที่สุด
2	ด้านเนื้อหา	4.59	0.57	มากที่สุด
3	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.62	0.61	มากที่สุด
4	ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	4.28	0.81	มาก
5	ด้านการวัดและการประเมิน	4.36	0.96	มาก
รวม		4.52	0.67	มากที่สุด

จากตารางภาพที่ 2 พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน ด้านตัวผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.44) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.57) ด้านการจัดการเรียน

การสอน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.61) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.81) ด้านการวัดและการประเมิน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.96)

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) เป็นการนำดนตรีและเพลงไปใช้ในขั้นตอนของกิจกรรมการสอนเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สามารถเขียนถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษรได้ เป็นบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานในการเรียนรู้ ลดความเครียดและความวิตกกังวล และรู้สึกปลอดภัย เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงดนตรีจะตอบสนองต่อเสียงที่ได้ยินโดยการเงิบและรับฟัง เสียงของดนตรีช่วยดึงสมาธิและความรู้สึกของผู้เรียนให้อยู่กับเสียงที่ได้ยิน อันจะช่วยสร้างความรู้สึกและบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่เครียด ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Cranmer and Laroy, 1992)

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการ

เขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์หลังจากได้รับการเรียนรู้ด้วยดนตรี มีคะแนนเฉลี่ย 22.55 คิดเป็นร้อยละ 75.17 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 37 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ที่ช่วยในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์เพราะดนตรีช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน ผ่อนคลายความตึงเครียดและเกิดจินตนาการในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และมีสมาธิที่จะจดจ่ออยู่กับเรื่องที่ตนเองเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ (Hodges, 2000) ที่ได้กล่าวว่าเสียงของดนตรีและเพลงช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายมีความสุขในการเรียนและเกิดจินตนาการความคิดสร้างสรรค์

นอกจากนี้ งานวิจัยของชูลีวรรณ สุขโข (2560) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยเท่ากับ 22.50 คิดเป็นร้อยละ 75.00 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหา และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนตามลำดับ

Srinaron (2550) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี มีคะแนน

การทดสอบสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนธรรมชาติ

David White (2551) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ผลการวิจัยพบว่าทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนดีกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพราะช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานในการเรียนรู้ ลดความเครียดและความวิตกกังวล กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สามารถเขียนถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษรได้ ส่งผลให้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) หมายถึง การสอนเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ดนตรีในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Cranmer and Laroy (1992) ซึ่งจะใช้ดนตรีใน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1) Introduction Step ขั้นที่ 2) Thinking Practice Step และขั้นที่ 4) Sharing Step การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 Introduction Step ในขั้นนำ ครูผู้สอนเปิดดนตรีหรือเพลงก่อนที่นักศึกษาจะมาถึงห้องเรียนประมาณ 5-10 นาทีเพื่อเตรียมบรรยากาศในการเรียนและกระตุ้นความรู้สึกของนักศึกษาให้มีความผ่อนคลายและอยากเรียน เมื่อ

สังเกตเห็นว่านักศึกษาอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียนแล้วครูปิดเสียงดนตรี จากนั้นครูกำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่จะให้นักศึกษาเขียน แล้วนำเสนอรูปภาพ ภาพวาด หรือสื่ออื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือประเด็นนั้นๆ แล้วนักศึกษาช่วยกันระดมคำศัพท์ภาษาไทยที่เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อและรูปภาพที่ครูกำหนดให้ และดนตรีหรือเพลงที่ใช้ในขั้นตอนนี้ต้องเป็นที่นิยม เป็นที่สนใจและเหมาะสมกับวัยของนักศึกษาเป็นหลัก เพราะจะสามารถกระตุ้นความสนใจและความรู้สึกของนักศึกษาได้ เช่น popular music ซึ่งผู้วิจัยเลือกดนตรีและเพลงด้วยตนเอง ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความสนใจเป็นอย่างมากที่จะอยากเรียนรู้ว่าเรื่องที่จะได้เรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และจะนั่งฟังเพลงอย่างนิ่งสงบ

ขั้นที่ 2 Thinking Practice Step ครูผู้สอนเปิดดนตรีหรือเพลงบรรเลงคลาสสิก (เป็นคนละเพลงกับในขั้นที่ 1) ที่ให้ความรู้สึกสอดคล้องกับหัวข้อที่จะให้นักศึกษาเขียน ครูผู้สอนมีหน้าที่ทำให้นักศึกษาทำจิตใจให้สงบ ทำจิตใจให้สบายไม่วิตกกังวลใดๆ โดยทำจิตใจและร่างกายให้ผ่อนคลายไปตามเสียงของดนตรีที่ได้ยิน เมื่อสังเกตเห็นว่านักศึกษาอยู่ในสภาพที่พร้อมแล้วจึงให้นักศึกษาค่อยๆ หลับตาลงอย่างช้าๆ และผ่อนคลาย ในขณะที่เพลงก็ยังคงเปิดอยู่ ครูถามคำถามเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดโดยการพูดโดยใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล เพื่อกระตุ้นความคิดและจินตนาการของนักศึกษา เมื่อเสียงดนตรีหรือเพลงจบลงให้นักศึกษาลืมตาช้าๆ ในขั้นที่ 2 นี้ นักศึกษามีความตั้งใจฟังเพลงอย่างนิ่งสงบและมีสมาธิเกี่ยวกับเพลงที่นักศึกษาฟัง

ขั้นที่ 3 Writing Step นักศึกษาลงมือเขียนบรรยายอย่างอิสระเกี่ยวกับภาพทั้งหมดที่ได้เห็นในจินตนาการของตนเอง ครูกระตุ้นให้

นักศึกษาเขียนออกมาโดยคำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์และความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละคนเป็นหลัก โดยไม่กังวลถึงการสะกดคำและไวยากรณ์มากนักจนเกินไป

ขั้นที่ 4 Sharing Step หลังจากเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในขั้นสุดท้ายนี้นักศึกษาแบ่งปันหรือนำเสนองานของตนเองให้เพื่อน ๆ ในห้องดู อาจทำโดยการจับคู่แล้วแลกเปลี่ยนกันอ่านงานของเพื่อน หรือการนำเสนอหน้าชั้นเรียนและการอภิปรายกลุ่ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะออกแบบอย่างไร ครูผู้สอนอาจเปิดดนตรีหรือไม่ก็ได้ โดยครูสังเกตเห็นนักศึกษามีความรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขที่นำเสนอผลงานของตนเองอย่างสร้างสรรค์ โดยมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในเรื่องที่ตนเองเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยวคงจะเห็นได้ว่าความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนที่ได้ถ่ายทอดจากการเขียนสร้างสรรค์ทำให้ผู้เรียนแสดงถึงความคิดริเริ่มที่แปลกใหม่รูปแบบการใช้ภาษาสื่อถึงการมีจินตนาการ

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีการวัดความพึงพอใจของนักศึกษาในรูปแบบหรือวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและลักษณะของความพึงพอใจในการเรียน มีอยู่หลากหลายรูปแบบ เช่น ความพึงพอใจในตัวครูผู้สอน ด้านเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมิน และการใช้สื่อการเรียนการสอน (สมคิด สร้อยน้ำ, 2545)

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ห้อง 03 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 49 คน ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามในด้าน 1) ด้านตัวผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและการประเมิน พบว่าพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านตัวผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.44) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.57) ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.61) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.81) ด้านการวัดและการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.96)

จากข้อสรุปดังกล่าวอภิปรายได้ว่า ด้านครูผู้สอน ครูมีความสนใจและใส่ใจผู้เรียนให้ความช่วยเหลือและวางตัวเป็นกลางต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นและมีความสบายใจ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการสอนมีความเหมาะสมต่อผู้เรียนไม่ยากจนเกินไปผู้เรียนมีพื้นฐานทางด้านการเขียนและสามารถฝึกฝนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้โดยใช้จินตนาการของตนเอง ด้านการจัดการเรียนการสอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการคิดจินตนาการเชิงสร้างสรรค์และได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการฟังดนตรี และสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวที่นักศึกษาได้จินตนาการด้วยภาษาของตนเอง ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน เพลงที่

ให้นำมาเปิด ต้องเป็นเพลงที่เป็นที่นิยมและเป็นที่น่าสนใจแก่นักศึกษารวมทั้งต้องเป็นเพลงที่ทำให้เกิดจินตนาการที่หลากหลายหรือให้แง่คิดที่ต่างต่างกันแล้วแต่งมุมของของคนที่ฟังเพื่อที่จะให้นักศึกษาเกิดจินตนาการที่หลากหลายแตกต่างกันตามความคิดของตน ด้านการวัดและการประเมินครูได้แจ้งผู้เรียนการที่จะได้มีการเริ่มกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และครูได้ทำการวัดผลและประเมินผลได้สอดคล้องและครอบคลุมตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนโดยยึดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ของ Holmes (1993) ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มาเป็นเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้ 1. ด้านการนำเสนอแนวคิด 2. ด้านการเชื่อมโยงความคิด 3. ด้านโครงสร้างของเรื่อง 4. ด้านรายละเอียดสนับสนุนประเด็น 5. ด้านการสรุปเรื่อง 6. ด้านภาษาและไวยากรณ์

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องงานวิจัยของสุชาติ คอกซ์ (2550) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

สุพรรณิการ์ สุทธิหลวง (2551) ศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับก้าวหน้าหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้หมวกคิด 6 ใบ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมหมวกคิด 6 ใบ เกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมป่ากลาง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้น และผ่านเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับคุณภาพปานกลาง และความคิดเห็นของผู้เรียนที่เกี่ยวกับบรรยากาศชั้นเรียนหลังการทดลองพบว่าบรรยากาศชั้นเรียนมีความเหมาะสมมากกว่าก่อนการทดลอง

จึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพทางด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายความตึงเครียดโดยการฟังเพลง และนำไปให้ผู้เรียนมีความสุขจดจ่อต่อการฟังเพลง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดและมีจินตนาการการและถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่หลากหลายของแต่ละบุคคล อีกทั้งทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกสนุกสนานและไม่มีความอึดอัดที่จะนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเกิดทัศนคติที่ดีต่อ ครูผู้สอน และให้ความรู้สึกเชิงบวกต่อบรรยากาศในชั้นเรียนและในกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาหรือผู้สนใจนำรูปแบบไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้

โดยใช้ดนตรีไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านการจัดลำดับขั้นตอนโดยใช้ดนตรี รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านสื่อการสอน อุปกรณ์

1.2 ในการเลือกบทเพลงประกอบการสอนเพื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูผู้สอนควรเลือกบทเพลงที่น่าสนใจและมีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

1.3 ในด้านการจัดกิจกรรม ครูควรกระชับเวลาในชั้นอื่นๆ แต่เพิ่มเวลาในชั้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควมต้องใช้เวลาและค่อยเป็นค่อยไป จึงจะส่งผลให้การเขียนที่มีประสิทธิภาพ

1.4 ครูผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเขียน โดยให้คำแนะนำปรึกษาเพิ่มเติมเมื่อผู้เรียนมีข้อคำถามหรือข้อสงสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหรือวิจัยโดยใช้ดนตรีกับการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น ด้านการคิดวิเคราะห์

2.2 ควรมีการศึกษาหรือวิจัยในลักษณะเดียวกันในระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มอื่นๆ สาระอื่นๆ โดยปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัยผู้เรียนและระดับชั้นที่สอน

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2549). *ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนะ เวชกุล. (2547). *การเขียนสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ชุลีวรรณ สุขโข. (2560). *การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2542). *การวัดเจตคติ*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุริยาสาลิน.
- ประเทิน มหาพันธ์. (2539). *สอนเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2551). *การเขียนแบบสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอ เดียนสโตร์.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2551). *การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์*. กรุงเทพฯ: แสงดาว สร้อยทอง.
- ปราโมทย์ ชันติลาภพันธ์. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนด้านภาษาไทยและ*

ด้านคณิตศาสตร์กับสัมฤทธิ์ผลในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมปี 1 ที่จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปาริชาติ มธุรสเลิศสกุล. (2548). *หลักการเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการ จัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

เพยาวี ทักษิณ. (2553). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระกับแบบฝึกหัดที่ครูเป็นคนกำหนดเรื่อง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลักขณา สรวิวัฒน์. (2544). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วนิช สุธาวรัตน์. (2547). *ความคิดและความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สมคิด สร้อยน้ำ. (2545). *หลักการสอน*. อุตรธานี: สถาบันราชภัฏอุตรธานี.

สมพร มั่นตะสูตร. (2525). *การเขียนสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์.

สมยศ นาวิการ. (2539). *การพัฒนาองค์และการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: ดวงกลม.

สุชาติดา คอกซ์. (2550). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพรรณนิการ์ สุทธิหลวง. (2551). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้วง 6 ไบ เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และบรรยากาศชั้นเรียนของนักเรียนระดับก้าวหน้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. (2522). *การเขียน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อัจนรา วงศ์โสธร. (2540). *การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cranmer, David and Laroy, Clement. (1992). *Musical opening: Using music in the language classroom*. Harlow: Longman.

Good, C. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill Book.

Griffie, D. T. (1992). *Song in action*. London: Prentice-Hall, Inc.

Holmes. (1993). *Working with the Thais*. Thailand: Whitelotus.

Raimes, Ann. (1983). *Techniques in teaching writing*. New York: Oxford University Press.

Smith, A. W. (1982). *Management systems analysis and application*. Japan.

Smith, J. A. (2005). *Creative teaching of the language arts in the elementary school*. Boston: Allyn and Bacon.

White, D. (2008). *Development of English writing skill of grade 5 students*. Chiang Mai: Teaching English as A Foreign Language Department, Master of Education in Teaching English as a Foreign Language, Chiang Mai University.